

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1869,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΡΕΙΑΝ ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ;

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Οἱ ἡλικιωμένοι ἔχουν περισσότερὰν ἀνάγκην, διότι πολλάκις ὑποπίπτουν εἰς πολλὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ τὰ παῖδιά; τὰ ἀθώα, τὰ ἄκακα παῖδιά, δὲν φαίνεται ὅτι ἔχουν χρεῖαν τοιούτου ὁδηγοῦ;

Βεβαίως ἔχουν· διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι γεννῶνται μὲ φύσιν διεσθαρμένην καὶ ἁμαρτωλὴν, ἐὰν ἀφεθῶσι μόνῃ τῇ θὰ μεγαλώσῃ καὶ θὰ γένωσιν ὅμοια μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν κόσμον.

Ἐὰν δὲν λάβουν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ὁδηγόν των, θὰ πλανηθῶσι μετ' ὀλίγον εἰς κακοὺς δρόμους καὶ θὰ κάμωσι κακὰ πράγματα. Γνωρίζω μικρὸν παιδίον, τὸ ὅποιον δὲν ἔχει ἀκόμῃ συμπληρώσει τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ μόνον τοῦτο φαίνεται, ἀρκετὰ μέγαν ὡς πρὸς τὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασίν του. Ἐὰν κἀνὲν πρᾶγμα δέν του ἀρέσκῃ, λακτίζει, μεγαλοφωνεῖ καὶ κλαίει. Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι ἀρκετὰ μέγαν, ὥστε νὰ ἡξεύρῃ νὰ φέρεται καλλίτερα· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἰς τὴν καρδίαν του ἔχει ὀργὴν καὶ θυμὸν, τὰ ὅποια δυσκόλως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτριβῇ, ἐὰν τὰ ἀφήσῃ νὰ συναυξήσῃ μὲ αὐτὸ, ἕως οὗ γένη ἀνὴρ.

Καὶ ὅλα δὲ τὰ ἄλλα παῖδιά, ὅσα ἐγνώρισα μέχρι τοῦδε, δεικνύουν κατὰ καιροὺς, ἂν ὄχι πάντοτε, σημεῖα ἐσωτερικῆς διαφθορᾶς· τὴν φανεροῦν δὲ τὰ μὲν κατὰ ἓνα τρόπον, τὰ δὲ κατὰ ἄλλον· εἰς ὅλα ὅμως ὑπάρχει καὶ ὅλα ἔχουν ἀνάγκην ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτῆς.

Εἶδον πολλὰ μικρὰ παῖδιά, τὰ ὅποια ἐδείκνυν τὴν διαφθορὰν τῆς καρδίας των κατὰ διαφόρους τρό-

πους, τὸ ἐν μὴ ὑπακοῦν εἰς τὴν μητέρα του, τὸ ἄλλο προσπαθεῖν νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν διδασκαλίαν του — ἄλλο θυμῶνον, ὅταν ἔπαιζεν — ἄλλο κλέπτον — ἄλλο λέγον ψεύματα — ἄλλο κακολογοῦν — ἄλλο ἀπουσιάζον ἀπὸ τοῦ σχολείου — ἄλλο φιλονεικοῦν μὲ τοὺς συμμαθητάς του, — ἄλλο μεταχειριζόμενον σκληρῶς τὰ ζῷα, ἡ περιγελῶν τοὺς πτωχοὺς, ἡ πειράζον τοὺς τυφλοὺς, ἡ ρίπτον πέτρας κατὰ τῶν πτηνῶν, ἡ ληστευδὸν τὰς φωλεὰς των κ.τ.λ..

Πολλὰ τοιαῦτα πράγματα εἶδον μικρὰ παῖδιά νὰ κάμωσι, καὶ ἡξεύρω ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελον τὰ κάμει ἐὰν εἶχον καλὴν καρδίαν, ὡς εἶχεν ὁ Χριστὸς, καὶ καθὼς ἔχουν ἐκεῖνοι, ὅσοι τὴν ζητοῦν μὲ πίστιν ἀπ' αὐτόν.

Ἀνέγνωσα περὶ ἑνὸς μικροῦ παιδίου Ἰνδοῦ, τὸ ὅποιον ἠκολούθησέ ποτε τὸν ἱεροκῆρυκα εἰς τὸν κῆπον καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τὸ κάμῃ Χριστιανόν. Διατί νομίζετε τὸ Ἰνδόπουλον ἐκεῖνο τὸν παρεκάλει νὰ τὸ κάμῃ Χριστιανόν; διότι ἠσθάνετο, ὅτι εἶχε διεσθαρμένην καρδίαν καὶ ἤθελε νὰ τὴν ἀλλάξῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ καλλίτεραν.

Φοβοῦμαι, ὅτι τὰ παῖδιά ἔχουν κατ' ἀρχὰς πολὺ κακὰς καρδίας, καὶ ἀκόμῃ ὅτι, ὅσον αὐξάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν, τόσοι χειρότεροι καὶ μάλλον διεσθαρμένα γίνονται. Μοὶ φαίνεται δὲ, ὅτι ἔχουσι μεγάλην χρεῖαν ὁδηγοῦ τινος ἵνα τὰ θέσῃ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν καλὴν ὁδὸν καὶ τὰ ὁδηγήσῃ κατόπιν, ὥστε νὰ μὴ ἀποπλανῶνται πολὺ μακρὰν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὁδηγὸς τοιούτος ἄλλος παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν ὑπάρχει.